

disse læger, der har protesteret, at vi faktisk i Indfødsretsudvalget har sagt nej til dispensation til tre, som ansøgte med en diagnose, der hed PTSD, hvor lægerne havde skrevet, at disse mennesker ikke ansås at kunne tage en danskprøve 2.

Jeg gør bare opmærksom på, at tre, er vi vidende om efterfølgende, efter at vi havde sagt nej, er blevet er taget op på lovforslaget, fordi de har bestået danskprøve 2. Det er da interessant og må give stof til eftertanke, at her har lægerne sagt, at de ikke vil være i stand til at tage en danskprøve 2, og det kunne de så alligevel.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg anerkender jo fuldstændig, at flertallet i Indfødsretsudvalget og flertallet her i Folketinget, Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, suverænt bestemmer, hvem der skal have dispensation til at få dansk statsborgerskab. Det er en politisk vurdering.

Det, der er mit ærinde, er at få fru Britta Schall Holberg til at sige, hvad det egentlig er for en politisk vurdering, man laver, når det her flertal bestemmer, at torturofre, som på baggrund af deres tortur har fået en alvorlig psykisk lidelse, PTSD, og derfor ikke er i stand til at opfylde danskkravene, ikke skal have dispensation.

Er det ikke korrekt, at det, man har bestemt direkte i denne her indfødsretsaf tale, er, at torturofre, der som følge af torturen har PTSD og ikke kan opnå de tilstrækkelige dansk kundskaber, ikke skal kunne få dansk statsborgerskab efter det her flertals mening?

(Kort bemærkning).

Britta Schall Holberg (V):

Se, hvis nu vi havde været meget kyniske, så havde vi lavet en aftale, der sagde, at for at opnå dansk statsborgerskab, skal man bestå danskprøve 3. Det er der meget mening i, fordi for at kunne følge med i, hvad der sker i det danske samfund, skal man selvfølgelig kunne tale sproget og kunne forstå, hvad der sker omkring en. Vi kunne også forlange, at man skulle være selvforsørgende, og det var så det. Det ville egentlig være rimeligt og ordentligt.

Kl. 10.50

Men fordi vi nu ikke er kyniske, har vi sagt, at der i ganske særlige tilfælde skal være mulighed for, at man kan få en dispensation. Og nu ender det med i debatten, at det skal være dispensati-

onsmuligheden, der bliver problemet. Det synes jeg egentlig er utrolig interessant. Der vil være mulighed for, og så gentager jeg, mennesker, der har en diagnose, som f.eks. kan være PTSD, og har nogle problemer ud over det, som giver dem en overordentlig vanskelighed i dagligdagen, til at få en dispensation, fordi vi i Indfødsretsudvalget har denne humanistiske opfattelse af tingene, at vi siger, at vi til trods for reglerne giver en mulighed for dispensation. Jeg kan ikke forstå, hvorfor det skal være dispensationen, der er problemet. Det synes jeg faktisk er urimeligt.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg synes, det er forbavsende klart, når fru Britta Schall Holberg på den måde gør opmærksom på, hvor langt kynismen kan gå. For hvad er det egentlig, vi diskuterer? Vi diskuterer, at der er en bestemt gruppe mennesker, der opholder sig i Danmark, som man vil afholde fra at blive danske statsborgere, som man vil afholde fra at få mulighed for at deltage i den demokratiske proces, der hedder valg til Folketinget. En bestemt gruppe mennesker.

Det var jo sådan i gamle dage, at der var udvidede krav til selvforsørgelse for alle. Det er det, som man bl.a. er ved at indføre nu for en bestemt gruppe borgere i det her land, nemlig dem, der er kommet hertil som flygtninge og indvandrere.

Det er vel ikke så underligt, at denne her aftale medvirker til at skabe den modsætning, som bl.a. fru Britta Schall Holbergs parti er med til at opbygge mellem dem, der er kommet hertil som flygtninge og indvandrere, og dem, der er indfødte danskere. Er det virkelig den kynisme, som fru Britta Schall Holberg gerne vil hen til?

(Kort bemærkning).

Britta Schall Holberg (V):

Jeg synes altså, det er utrolig interessant at skulle stå og høre på her, at den mulighed, vi giver for at få dispensation fra en aftale, vi i øvrigt har lavet, er den, det hele skal dreje sig om. Det kan jeg simpelt hen ikke forstå. Inde i mit hoved og i Folketingets hoved må det dog være sådan, at en dispensationsmulighed er at udvide muligheden for at få dansk indfødsret.

Så vil jeg sige, at den demokratiske proces kan man jo udmærket følge med i og deltage i i Danmark, selv om man ikke har dansk statsborgerskab. Som jeg sagde, kan man deltage i skolebestyrelser, man kan deltage i børnehavesty-